Editura „EUROGRAPH"
Calea Mănăştur nr. 101 *IA*
Birou editorial: Bd. Eroilor nr.16
Tel/fax: 0264-592642; GSM: 0740-067956
e-mail.edituraeurograph@yahoo.com

Editor: Florin Constantin **VERDEŞ**

Lector de carte: Reader Group Tehnoredactare:
Florina **OROIAIV** Coperta I, IV: grafică de
Maria-Mirela **SIMA** Portretul autoarei: Dragoş
MORĂRESCU Realizarea copertei:
Flo)£Wer, 2005

Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României:

RUGU, PERSIDA

Scrisori din singurătate / Persida Rugu; posti*.: Cornel Ungureanu - Cluj-Napoca: Eurograph, 2005
ISBN: 973-87349-0-8 I.
Ungureanu, Cornel (postf.)
821.135.1- 1

© PERSIDA RUGU, 2005

Copyright pentru această ediţie, ©Editura EUROGRAPH
CLUJ-NAPOCA, 2005 ISBN: 973-87349-0-8

PERSIDA RUGU

scrisori din singurătate

poeme ediţia a IJ-a

EDITURA

w

Colecţia „Lacrimi de magnolie"
2005

celui qui vient de l'au - delă..,

Genese 14,13

,,Pour toije me suiş habille en larmes d'amour"

R. de Leonor Fini

,,O combien defois j 'ai pense ă ces larmes"

Valery Larbaud

CÂNTECUL APEI

Crud orhideea-şi arde solstiţiul în amiezi
de neajuns aproape în drumul către sine
gândirea se hrăneşte din fluviul cu peceţi
al liniştei de veghe pe albele coline

sub mângâierea clipei o urnă de argint în
taină-şi desghioacă neplânsul şi solia luciri
de arabescuri volute în granit efemeride
frânte zidind nemărginirea

în tainiţa luminii se coace un amurg pleoapa
verii ascunde săgeţile autumnale păianjenul
tăcerii îşi ţese pe sub crug o străvezie pânză şi-
un muşchi floral drept zale

de neajuns aproape în drumul către sine
gândirea se hrăneşte din fluviul cu peceţi
al liniştei de veghe pe albele coline -crud
orhideea-şi arde solstiţiul în amiezi

MANUSCRIS

Apele zilei fac cercuri
păşesc printre pietre şi tac
mă soarbe adânc durerea din frunze
un ţipăt se-aşterne pe
lac

adună amurgul odoare de sete
sădite-n priviri şi zac sub
lumina ce moare pe lună
alunecă miri

de-omăt se arată cocorii pe
marea aprinsă de nard prin
sânge îmi freamătă zorii şi
dorul se-agaţă de tâmple şi ard

PE NICI UN ŢĂRM

Pe nici un ţărm urmele paşilor noştri
pe nici un gheţar lacrima
doar cuvinte peste puntea de aer
ecoul dincolo de granit
- aşa se sculptează flacăra
zice arborele străbătând lungimea gândului -

tăcerea m-a chemat mai aproape
acest îndelung târziu e mai puternic
decât oricare început

ASCEZA

Mă topesc în vara din miezul ninsorilor negre
şi uit să îngheţ
pragul apei îl trec desculţă
şi tălpile rămân uscate ca pânza
aşezată pe jăratec

doar în oglinzi umerii tresar
încărcaţi
de toate ploile
lumii

FLĂCĂRI VEGETALE

Au ars fluviile din sânge
pădurile neştiute de păsări
alunecă spre insula uitată
adânc mă adun respiraţie a
deşertului lângă palmele tale

caut cupa din care să beau
toate
fără nume aromele
pământului

cerul aşterne îngeri
între noi
şi trupuri de flacără

PRIN NOAPTEA DIN MINE

Vântul care m-a smuls aruncându-mă către cer
a fost prea puternic tumultuos cerc
neispăşit
am ancorat în zenit
cu aripile spre aşteptare
sub mine abisul tăcerii

dincolo ţărmul făgăduinţei
neîndrăznind a-1 atinge ca
Moise cel întristat prin
noaptea din mine cuvântul
tău punte fără păcat

GOLF DE TAINĂ

Un ţinut este închis dintr-o dată de
pasărea de metal ghionoaie uriaşă
scormonind nevăzutul imposibilul

ochii pietrelor nu pot deschide poarta
înţepenită prin secole
de crengile destinului străin

aştept seismul purtător de izbândă aşa
cum aş cere numele necunoscut al
vieţii care mi s-a dat golf de taină

AMURGUL ZEILOR

Noaptea îşi atârnă crengile de cerul meu
îmi sfâşie gândurile rănile cad peste
sânge

aştept lumina de aisberg
să pipăi moneda rămasă
din tezaurul
ars

ARDERE

Pe scara văzduhului plin de rădăcini
ai coborât spre mine cu aripa frântă
cu transparenţa stinsă a altui spaţiu sub pleoape
încercând să mă chemi
dar numele meu
rebel
nu-şi cunoştea încă stăpânul
acum te caut
cu silabele vârstei în palme -
îmi răspunde ecoul
chiparos albastru
adunând ploi fecunde peste rănile noastre de
foc

INTRE CLOPOT ŞI NAUFRAGIU

Să mergi încărcată de aripi care nu-ţi aparţin
să cauţi răspuns în privirea oglinzilor oarbe
să ceri ajutor în mijlocul deşertului
să-nfrunţi oceanul din tine
noapte de noapte
să arzi pe o gheaţă pustie

iată doar câteva forme de supravieţuire -
există tristeţi pentru care te pregăteşti o
viaţă întreagă şi bucurii ca o ghilotină

ANGOASĂ

Alături spasmele norilor strigătul apei
amintirea cade în peştera sângelui
răsări în carnea mea cremene secure
somnul răscoleşte miresme dintr-o altă
existenţă
şoapte adânci şi ascunse
ierburile curg peste oasele serii

vultur de stei genune
în mine trăieşti mai adânc decât izvorul flăcărilor
troiţă în pragul nopţii
fulger de lună
tăcerea ta mă sfâşie

CU PROASPETE IERBURI

Ai mâinile reci acoperă-mi
iubirea în care trăiesc elfi la
răscrucea de vânt

ai privirile reci acoperă-mi
gândul - cresc zăpezi peste
margini de timp -

ai depărtările reci
le ţii într-o mână
într-o privire
acoperă-mă cu proaspete ierburi
când pleci

SPLEEN

Păunii cântă răguşit

ard vânturi albastre
pustii

VESTEA DINSPRE TINE

Insule de foc
inele de argint peste gleznele apei
vestea dinspre tine
ca un zbor de condor
sunet de flaut

aripa mă cerne peste runele peşterii
de parcă m-ar zidi într-o sferă

vestea dinspre tine
nunteşte lumina

FRUNZE

Anotimpuri alunecă pe deasupra păsărilor
încet devin o culoare neauzită de tine

doar lumina mă recunoaşte
şi mă face
asemenea ei
o frunză foşnitoare
în zori

CÂNTECUL ARBORELUI

Fântâna se pierde în freamătul plecării
păsările au atins liniştea
imaginea prelinsă din cer se scaldă în adâncuri

în inimă ca într-o nouă clepsidră
alunecă timpul

INSERARE DE TOAMNA

înfrunzeşte o pasăre în pădurea
de fum

seminţe cad printre sunete

DURERE PESTE RAU

Chiromanţia palmelor de îngeri
mă avertizează de *amok*-\x\ Selenei
peste râu flacăra tace păsările
agonizează

în somnul viu
pământul mă cere *palmier*
dincolo

SENTIMENTE CAPTIVE

Cuvântul rămâne puntea de legătură între noi
malul s-a surpat
puhoiul atacă fragede torţe
braţele noastre au devenit
stâlpii eşafodului

pe apă alunecă un
lemn frânt dintr-o punte veche

PLANETARIU

Grădină de flăcări tâmpla ta stângă
lacrimă sub pleoapa
de piatră
sânge pe cuţitul de fum

ploaia aceasta
adânc ne-a-ndepărtat alungându-ne
spre ziua de mâine

ASIMPTOTICE

Fântâna din răspântia curcubeului
a secat
umbra lunii răstoarnă cerul peste
pământul sterp
şi uscat

flacăra din noi
labirint în care arde
un zeu
îngenuncheat

PASĂREA sau PIATRA CARE ARDE

pe o muzică de Lorena McKennitt

E dragoste umbra din preajma lăstunilor e
dragoste pădurea de ger şi pământ e
dragoste pânza din ora furtunilor e
dragoste ochiul de alge răsfrânt

e dragoste flacăra din greierii sorţii e
dragoste piatra sub vechiul mormânt e
dragoste vinul din iezerul nopţii e
dragoste lacrima din strigătul frânt

e dragoste somnul de frunze şi ape e
dragoste iarba din miez de cuvânt e
dragoste cerul de arbori aproape e
dragoste şoapta prin hiene de vânt

FATUM

Dincolo de pragul zilei
fiinţa ta
cărare de ape descătuşate

Lethe mă poartă spre tine
ca o ardere pe mg

CÂMPIA DE LÂNGĂ PODUL ROŞU

Păsări fără umbră sfâşie memoria

întrebările sunt pietre în templul
din sânge

ELEGIE

Stau lângă pragul casei tale
vioară atingând uşa
răsăritul izbucneşte din ţipătul cocorului
din struna cea singură
care mi-a rămas
după ghilotina plecării

dorul de tine
răsădeşte îngeri

AL TREILEA OCHI

Tu eşti precum Dumnezeu în flăcări în
rădăcini în arsura pleoapei de piatră în
sângele porumbelului în urletul haitei

de ce-mi ceri să te privesc să te primesc
între noi nu e nici o distanţă
tu eşti în mine precum Dumnezeu
liniştea arde - rămâi acolo
mlaştina cântă - rămâi acolo
vulcanul râde - rămâi acolo
inima mea tace

şi iubirea s-a aprins în Eden
făclie
la fereastra unei case pustii

FĂRĂ TITLU

Ard frunzele de parc-ar fi guri de jăratec
silabele curg rotunjite de vânt

un înger păşeşte pe Iama respiraţiei

izvor descătuşat aluneci în mine
magmă şi proaspăt cuvânt

NOTE PENTRU AL PATRULEA ÎNGER

Corăbiile luminii îşi sting nemărginirea
sub zodiar plasmatic

lancie de ger
solstitiul pietrei de mărgean crestează
calea

INSCRIPŢIE

Templul de fum păstrează semnul
sosirii tale

aştept într-o
piatră

TIMBRU SEC

Cumpăna curcubeului desfoliază
tăcerea
Exilul păsărilor marine
alunecă sub orizonturi
Rădăcinile furtunii
încropesc din spumă
aurore
leacuri străvezii
ivindu-se-n ore

ARD CLOPOTELE

Ard clopotele zilei pe fire nevăzute
cade sunetul peste firidele ţărânii
ochii tăi mă caută

pleoape obosite de zimţi
alunecă
tremură privirea

mătăsos ceasornic al
clipelor mele oarbe

APOCALIPSA

Tăcerea muşcă din inima mea
singurătatea creşte ziduri de apărare

nimeni nu aude
strigătul de izbăvire al cocostârcului galben

ÎNSEMNELE UNUI FINAL

„unde nimic nu eposibil, amintirea
devine necesară"
L. Gustafsson

De piere-n noi iubirea
în hrube de cenuşă se macină văzduhul
pleşuve piscuri urcă spre-un cer deşert şi frânt

de piere-n noi iubirea o pasăre de gheaţă
acoperă lumina tornada lunii-ncheagă în
negura sălcie un putred legământ

de piere-n noi iubirea
desferecat e linxul singurătăţii vaste
un crater plin de umbră e mucedul pământ

IANUS

Coboară ninsoarea văzduhuri rotind
seminţe de-argilă se-nalţă spre cer
bezmetic e vântul sub albul colind
ce-adună solstiţii de vechi giuvaer

Păsări de ape şi alge de fum alunecă-
n ramuri albastru totem culoarea de
înger e-o umbră pe drum sădind
vaste peşteri de care mă tem

HIEROGLIFA DE TAINĂ

0 pâine de rană se face inima
în pielea consoanelor
cântă răguşit sistrul flămând neistovit de căutare
şi flăcări

cuvintele mă treieră până la făina din sânge
mă zidesc mă ard
mă plăsmuiesc după hieroglifa de taină din
spaţiul care ne desparte

acolo
se iscă statuia noastră de aer de apă
de foc şi pământ

acolo
pasărea tace în cuibul de
la subsuoara lui
Dumnezeu

LABIRINT

Ca un fulger
mireasma străpunge văzduhul retinei

paşi recunosc ieşirea
din bezne

SINGURĂTATE CU MĂŞTI

Ţinutul pe care l-am străbătut mi-e
cunoscut ca în palmă locurile s-au
obişnuit cu mine precum fiarele care-şi
acceptă dresorul

miezul de vânt mă treieră în cele patru
zări
tară hotar

Singurătatea se ascunde sub masca
unei fericiri de duminică

SFÂŞIEREA CA EXISTENŢĂ

Stau cu capul pe un strigăt şi plâng
iubirea mă cerne prin semne milă nu
are nici lemne de jar ea creşte din
carne şi sânge din ochi şi din cer
peste ape din bezne când iadul e-
aproape din somnul ce aripa frânge

stau cu capul pe o rană şi plâng
iubirea mă arde mă cere
cărare îşi face prin vis şi prin vrere
în flacără sapă mormânt
stau cu capul pe un strigăt

PENELOPA

Din tine-mi ţes nebănuite unde şi-mi
smulge focul aripi dinspre văi în
zarişte a ce arde mori fecunde prin
sângele din zori îmi taie căi

tu vii târziu cu marea înspumată când
somnul piere-n mine şi-n tumult pe
iarba oglindită-n stinsa vatră cei duşi
sunt pietre-n lacrimi şi ascult

cum sună vremea printre păsări nude
şi limpede frâng arderi între stei
solstiţii curg tac jurăminte crude
când inima-mi pe eşafod o vrei

acolo stai aici e pânza verii şi-n mine
cerni poteci pentru cocori crud
gândul viu în templul ars al serii mă
cere-a ta sub pavăză de sori

EFIGIE DE SMALŢ

Licoarea zorilor e-o lamă de argint
în venele arcuite ale
nopţii
Ostatecă arde lumina
Chipul tău efigie de smalţ
strălucitor
prin străvezimea ierbii-nrourate
şi-n sângele
adânc
al memoriei

NOAPTEA IELELOR

în somn lumina a rămas uitare
nisipuri ard prin flacăra din văi
se-aud solstiţii înflorind arare cu
pleoapele ce cresc sub paşii tăi

prin mine trec încătuşate unde iar
glasul tău e vântul în amurg
străina zare clopotul ascunde şi
sunetele-i lin prin arbori curg

SEISM

Zăresc umbra ta pe ţărmul cu fântâni calde

inima
dincolo de mine înfrunzeşte
urma nu i se vede pe cerul negru
doar tăcerea
nu-i găsesc nici forma
te aflu pe tine ascuns adânc
în pieptul meu

târziu speranţa
s-a topit în cutia Pandorei
într-un azil de noapte
inima

ZIUA ÎN CARE

Ploaia tace printre păsări şi rădăcini cuvintele
păscute de flăcări coboară peste râu lacrimi
necunoscute mă caută între noi totul a fost
rostit

arborii gem de
atâtea stele umede
iernile copilăriei mi se agaţă de umeri
cresc rune

vântoasele iubirii mă strigă pe nume
treptele sunt gondole cu spini alunec
spre lumina din inima ta

fără sfârşit se naşte ca
un dar ziua în care
am murit

IERBURI DE LUMINĂ

în harfele de piatră ascuns e cântul serii a
ploilor mireasmă prin carne taie vad sub
arse mări răsună stins clopotele verii şi
ierburi de lumină în suflete ne cad

aproape e tăcerea ce-mi frânge tâmpla dreaptă
uitarea printre păsări se macină în hău când
somnul peste ape de necuprins e-o treaptă o
umbră de foşnet pasul tău

ard pleoapele de frunze privirea iar mă doare
oglindă e din alge miraculosul far cu el răsar
fantasme ca spuma prin vâltoare şi-mi ţes
vieţii calde înzăpezit hotar

LÂNGĂ VIETĂŢILE CERULUI

Mi-e dor de tine cuvânt care nu încape în peştera serii
mi-e dor de tine şi fiarele urlă
m-ar sfâşia de umbra ta nu m-ar ţine în
lanţuri lângă vietăţile cerului
mi-e dor de tine
arborii plâng frunze de miresme
flori carnivore mă vând
mi-e dor de tine

peste ierni se frânge sângele vântului
cum să te apăr de fulgere şi cutremur
cum să te adun din lacrima fluviului

silabele fierb lava tresare într-o
lume cu meduze şi ierburi valurile
devin metal pietrele îşi pierd
strălucirea mi-e dor de tine

pe ancora altui ţărm te-am aflat
stigmat peste vreme
îngerii te frământă în morile beznei
dorul de tine mă sfâşie între spinii unei
grădini fără păsări
cărămizi
într-un mormânt necunoscut

ALUNECARE ÎN VIS

Goale scaunele ascund tăcerea
ţipătul orbitor ţâşneşte
atinse de ochiul peretelui
mâinile te caută
flacără
odaia

visul flămând risipeşte absenţa
între cele patru zări

ELOGIUL FOCULUI

Respiri în orice fărâmă din umbra mea
somnul lucrurilor mi te aduce aproape
somnul visului te îndepărtează

arborele are o altă lumină
pe fiecare frunză a sângelui nostru

PE O ALTA EMISFERA

Ne croim drum printre miresmele măştilor
arbori de somn

frageda faţă a fântânii
oglindeşte rădăcini

secundele înfrunzesc pe
o altă emisferă

CUVÂNTUL DIN RANĂ

Tu nu-mi răspunzi
în vis am întâlnit un câine mare negru
se apropia de mine precum
un înger părăsit

coboară luna peste rădăcini şi iată
cum trebuie să înnod tăcerea fiinţei
mele cu fiinţa ta niciodată aceeaşi

cuvântul din rană
seva nisipului
jaguarul beznei

PAS DE DEUX

Somnul braţelor macină vântul
adânc
dincolo de algele orizontului
pe umbra ultimei flăcări
ai sosit

pustiul din mine
înfrunzeşte un
arbore

privirea ta izvorăşte păsări

ANOTIMP ÎN DESTRĂMARE

Fântâna din noi e lacrima
răsăritului de lună îngeri
apun

prin podul casei din suflet se adună
greierii
arbori tresar

oprită pe prispă
roata
ademeneşte veşnicia

ULISSE

întoarcerea spre tine mi-e drumul viu spre cer
pierdutele corăbii de mare se desprind prin
tainele luminii în aer e-un colind de păsări
înfrunzite ce sub maree pier

Pribeagă e privirea prin arborii de mir lunara
cale din oglinzi de somn tresare sub ţărână
prin flăcări creşte-un dom ce din solstiţii
crude înalţă alb nadir

GRADINA DE VIORI

Lumea e această cetate
în care înfrunzeşte
numele tău ca o
grădină de viori

UN VIS ÎNTR-UN VIS

„ lumea e de
gheaţă, lumea e
văpaie "

N. Tbrnlund

1.

Bună dimineaţa *Mon Senor*
înveleşte-mi sufletul cu lumină pe
zimţii umbrei să păşesc

în ţinutul pe care-1 străbaţi cresc plante
necunoscute cercuri de jar pe tulpini de
miresme neauzite de ochi omenesc vin
păsări cu care vorbesc

peşti din adâncuri pe-aripa amiezii în
taină cobor peste maluri şi-n toate
asemenea este *Mon Senor* o-ntoarcere
spre ţărm de poveste fantasme ce dor

stăpân peste pajişti de-atoli cu
tâmpla săgetată de freamăt
risipeşti cuvinte şi ploi

2.

Cărarea pierdută *Mon Senor* se
schimbă în iederi de ape fântână de
toamne prin lutul sonor

somnul e-aproape
cu aripe verzi
îngeri aduc sub pleoape ascunse păduri
corole de mac
şi fiare cu sânge de sunet

LITANIE

Această înşiruire de sfâşieri numită viaţă
o aştern pe nisip
zbatere de peşti pentru albatroşii cerului
această înşiruire de răni numită viaţă
o leg cu verigi de oţel
de stânca unui nor
pe care-mi sprijin scara spre Dumnezeu
această înşiruire de trepte
de priviri sângerânde
o transform cu ţipetele nopţii în lavă
această înşiruire de aşteptări
neaşteptate
e adăpostul în care am învăţat
să-ţi rostesc numele

această înşiruire de flăcări
e tot ce mi-a rămas această
înşiruire de tăceri după
plecarea ta

TĂRÂM VIU

Mireasma lunii răsare în ochiul tău stâng

suntem regii necunoscuţi ai
spaţiului
dintre sunete

r

PODUL CARE ALEGE

Râul plopilor pătrunde printre inimi
durerea înalţă balanţe păsări tac

doar lumina învăluie focul
şi peste podul ales cade o
lacrimă roşie

PESTE MACII DE JERTFĂ

Peste macii de jertfă prima ninsoare
paşii au înfrunzit flăcări păsările spini
din pământul ars tăcerea

îmi ascult inima prin cicatricea palmelor tale
respiraţia

adânc peste macii de jertfă
ecoul îngemănat al păsării albastre cu
pasărea Ibis

DESPĂRŢIRE IMAGINARĂ

Un trunchi înlăcrimat se-aşterne-n mine
din coajă smulsă e răşina grea şi geme
cerul peste gând şi plin e pământul ars de
setea dinspre nea

departe te ascunzi printre ruine şi Edenul
e gol şi vântul sterp tăcerea-i pasul stins
ce nu mai vine şi strigătul se schimbă-n
plânsetul de cerb

PE MUNTELE DE SARE

Paşii mei urcă muntele de sare
pustiu e totul doar umbra
cărămizilor înalţă frunze de aur

sufletul meu adastă în mănăstirea
arborilor
tăcere e acolo

iată! împletesc cununi
pentru tine

pe muntele de sare

NUMELE TAL

Numele tău este o vietate ciudată
îl mângâi şi are spini
Respiră uneori fără să-1 aud
simt doar inima cum se clatină în bătaia valului
subteran pe care-1 iscă
Numele tău se mişcă prin fiece sunet
zămislind o nouă ordine a universului
pentru sângele meu e uragan
pentru tăcerea din mine viforniţă
pentru rana din strigăt
balsam binecuvântat

Scrise pe zăpezi literele lui pulsează adâncă
zbatere de aripi între rădăcinile nopţii clocot de
seism numele tău

ORĂ

Mi-e rană sufletul din privirea ta
de frunză mâna
adulmecând miresmele tâmplei

prin ochiul clepsidrei
magmă şi flăcări

ZARURI

Nu ştiu de ce ai venit
de ce ai plecat
solară pasăre de miazănoapte
ştiu doar că ai lăsat
în mine
un univers întreg în care să te caut

fântâna arde sub lună
cerul e tot mai gol
tăcerea tot mai plină de păsări

grădina zarurilor înmugureşte din
şoaptele care încă nu s-au rostit

ÎNDOIALĂ

Vântul mă treieră bucată cu bucată sânge
frânt de neputinţa de-a schimba ceva din
ceea ce mi-a fost lăsat să schimb

sau poate
toate nu sunt decât o imagine din oglinzile
apelor nemişcat de clare în somnul lor
adânc predestinat

PE FATA ASCUNSA A LUNII

Pe faţa ascunsă a lunii
ard lumânări uriaşe
frunze de gheaţă pentru îngerii orei

pe faţa ascunsă a lunii
cern funigei peste trunchiurile noastre
acoperite de aripi

acolo pe faţa ascunsă a lunii
mă trezesc în cuibul de flacără al sângelui
tău

PRINTRE GHEIZERE DE CUŢITE

Seva zilelor curge prin palmele tale
somnul îşi retrage apele o lună roşie
spintecă retina lupilor

acum râul nu mai poate adăposti
strigătul

printre gheizere de cuţite
învierea

UMBRA DECAPITATA A SINGURĂTĂŢII

E ultima zi în care frunzele ard
mâine vom fi alături
degetele tale prelungi îmi vor susţine aripa

dincolo de pod vom uita mângâierile
vântului şi atingerea ierbii

tăcerea naşte păsări
în piaţă
umbra eşafodului se clădeşte singură

ZODIE

Arborii cern ghilotina
tăcerii

desferec Timpul

NOAPTEA SALAMANDRELOR

Solari
ochii tăi mă caută prin
noaptea salamandrelor

vântul alunecă pe
trotuarul umed valuri de
paşi întunecă auzul

întoarcerea
rotunjeşte munţi de
flacără

CLEPSIDRA FARA UMBRĂ

Locul în care te-aştept devine izvor
păsări inundă pustiul
coaja paşilor adăposteşte rodii

arcuri de somn plutesc în cetate

locul în care te-aştept e dincolo
de pleoapa ţărânii

ALGE DE FUM

Urc spre adâncul din ape
ochiul tău arde zăpezi
mă ascunzi în umbra din
sânge

podul ne cerne paşii

PE MUNTELE CU MĂSLINI

Fiinţam în sunet
în umbra lui
apoi în şinele cuvântului

la glezne cătuşe de rouă
cătuşe de nori împrejurul
frunţii

cu glas de aripi
se înălţau pe urmele mele
ca o ninsoare
munţii

TRANSPARENTĂ, FLACĂRA DIN OGLINDĂ

Sufletul meu nu mai poate respira
de-atâţia îngeri
Albe zbateri bezne de-opal
Sufletul meu nu mai poate respira
de-atâţia îngeri
flăcări curg
sânge
albastru
Sufletul meu nu mai poate respira
de-atâţia îngeri
cuvintele tac
moartea soseşte
Sufletul meu nu mai poate respira
de-atâţia îngeri
Un câine muşcă dintr-un
colţ de stea
Sufletul meu nu mai poate
respira

SOLILOC PENTRU DON QUIJOTE

La cumpăna spaţiului am înălţat o moară
tristeţea acoperă păsările
aşteptarea neliniştea sunt pietre de timp
umbra strecoară tăcerea
frunzelor

doar tu lipseşti de lângă paşii mei
şi universul întreg
arde

pustiu

ŢĂRMUL CU PĂSĂRI UCISE

Stau pe un pod
într-o parte ţărmul cu păsări ucise în
cealaltă - pământul vânătorilor
adulmec tăcerea înfrunzită de gloanţe
şuieră duh peste inimi de plopi

deodată vânătorul cade cu
flacăra ultimei dimineţi
pasărea

atârnată de cer
se coace clipa în care m-ai strigat

UMBRA LUI MANOLE

Deşertul aripi leagănă spre ape
oglinzile sunt flăcări fără nori de
trupul somn fântâna e aproape şi
lângă tâmple mâinile frâng sori

mă cerni în tine sâmbure clepsidră
de arşiţă - lunatece uimiri -şi-mi
înfloreşti în sânge ca o hidră când
Ana iar tresare-ntre zidiri

NOAPTE DE NOAPTE

Mă înveşmântez în cuvintele tale
îmi găsesc un culcuş
- dulap de catifea între silabe -
îndepărtez asperităţile verbelor
caut blândeţea consoanei şi transparenţa
vocalelor
cutele tăcerii

după tot acest ritual
adorm
visând poemul de flacără
pe care-l vei scrie
cu sângele meu

LORELEI

Cerc de foc soarele curge în sufletele noastre
luna e ombilicul care ne leagă de nori
pământul arde inimă de catifea peste
ploşniţe

unde să te caut
mi-ai spus că vei fi în sângele meu
înainte de zori
iată-zorii sosesc
şi sângele meu strigă după tine

ierburi se năruie în munţi
grotele s-au umplut de şerpi
cerul se frânge în mare
sângele meu strigă după tine
aş vrea să plec
dar piatra pe care mi-ai lăsat-o e albastră
semn că vei sosi în curând

palmele mele s-au făcut semne de pod
ochii păsări la pândă
picioarele rădăcini de troiţă
luntre cu vâsle de foc
trupul
sângele meu strigă după tine

cărare arsă mi-e inima
toiag ce înfloreşte când şoaptele tale
îmi ating umărul

EU NU EXLST

Eu nu exist - există doar inima
această pasăre ucisă de gloanţele din cuvânt
de tăcerea care cade
ghilotină de foc
de urma de gheaţă a unui vis de flacăra
verde

eu nu exist - există doar această
carne îngropată în grota uitării
flămânde păsări de pradă
ciugulesc ultima fărâmă de linişte

eu nu exist
există doar fumul unui manuscris
şi aceste rânduri
căzute peste cenuşă

eu
nu exist

O, lacomă sete ce mă bântui
ca o spaimă de arşiţa singurătăţii din noi
strig prin ghiocul vântului

sub lacrima pământului
arde
solstiţiul de ploi

FLUVIUL CU PECETI

Fluviul nopţii secţionează
cărarea
depărtările tac

paşii noştri sunt
pulsul
pământului

AMIAZĂ DE OCTOMBRIE

Mamei

Toamna curge printre frunze uscate
flăcări se-aştern peste arborii goi
vântul înveleşte amintirile în miere

copilăria toarce - pisică pe soba inimii
umbra ta
e tot mai stinsă
şi greu de atins

RELIEF UMAN

Departe aproape sufletul e acelaşi mai cald
prin distanţă mai blând prin absenţă aşa cum
lumina bănuită în miez de noapte e mai
puternică decât carnea soarelui

inima insulă de
atoli

flacăra zilei de mâine
e mai aproape de îngeri pentru că tu respiri
pe ţărmul sfânt dintr-o altă
memorie

LA MARGINEA TIMPULUI

Trecătorii poartă o piele de culoarea
meduzei

oasele pelerinilor devin fosforescente

umbra lor
spintecă ţărâna

SCRISORI DIN SINGURĂTATE

1.

Exişti dincolo de peretele zilei -
prin fereastra ce sapă în carne
arborele durerii smulge o bucată de piele
pe locul proaspăt sângeriu
se aplică un tatuaj
al nevăzutei licorne din codru

pasul freamătă
ecoul înfloreşte un cui în formă de inimă
te întorci şi-mi faci un semn
fiecare deget a devenit o pasăre

2.

Arcuri de vânt sfâşie cetatea
beznele tac
necuvintele te caută într-un castel părăsit
de forma unei frunze
umbre alunecă

iubirea e lupta cu îngerul
singurătatea -o scară spre
cer

3.

Sunt înveşmântată în tăcerea ta ca
într-o mantie de foc privirea culege
fructele nopţii cascade negre mă-
nsoţesc în somn

tresar la fiece silabă
caut muntele din care se adapă fiare
dincolo de noi
deşertul

4.

Fluviul de miresme pe care îl păzeşti inundă treptele
trenul cu sunetul lacrimilor strivite macină secunde
ţărâna fierbe

amiaza respiră printre pescăruşii podului
flacăra oglindeşte ghilotina zilei de ieri

Inima ta vulcan din care creşte
amintirea nepetrecută

5.

Aş vrea să vorbesc despre ultima zi
în care o cruce
s-a izbit cu fruntea de cer
aş vrea să-mi smulg din trup
ghimpele absenţei tale
aş vrea să plec dincolo de umbra ultimei
cobre
să-mi ling rănile
pe lespede
ca leopardul
orb

6.

Lava luminii străpunge zidul
prin grote alunecă şerpi
grădina înalţă ramuri de strigăt
oamenii sunt elitre

cenuşa se cerne peste pleoapele arse de
nevederea ta

7.

Ritmul seismului ca un puls adormit
urcă în mine
până în ţinutul de peste
ape
unde viperele nu au acces

aruncă-mi suliţa tăcerii
să sting cu sângele meu incendiul ţintuit
în adâncul retinei
să frâng beznele trecerea peste piatră
peste rădăcinile spinilor
să-mi aflu Şinele
adânc

lângă tâmple rugăciunea stingheră

veninul arde
liniştea singură
pansează timpul
rănit

CUPRINS

Cântecul apei *9*
Manuscris *10*
Pe nici un ţărm *11*
Asceză *12*
Flăcări vegetale *13*
Prin noaptea din mine *14*
Golf de taină *15*
Amurgul zeilor *16*
Ardere *17*
Intre clopot şi naufragiu *18*
Angoasă *19*
Cu proaspete ierburi *20*
Spleen *21*
Vestea dinspre tine *22*
Frunze *23*
Cântecul arborelui *24*
Inserare de toamnă *25*
Durere peste râu *26*
Sentimente captive *27*
Planetariu *28*
Asimptotice *29*
Pasărea sau piatra care arde *30*
Fatum *31*
Câmpia de lângă Podul Roşu *32*
Elegie *33*
Al treilea ochi *34*

Fără titlu *35*
Note pentru al patrulea înger *36*
Inscripţie *37*
Timbru sec *38*
Ard clopotele *39*
Apocalipsă *40*
însemnele unui final *41*
/anus *42*
Hieroglifa de taină *43*
Labirint *44*
Singurătate cu măşti *45*
Sfâşierea ca existenţă *46*
Penelopa *47*
Efigie de smalţ *48*
Noaptea ielelor *49*
Seism *50*
Ziua în care *51*
Ierburi de lumină *52*
Lângă vietăţile cerului *53*
Alunecare în vis *54*
Elogiul focului *55*
Pe o altă emisferă *56*
Cuvântul din rană *57*
Pas de deux *58*
Anotimp în destrămare *59*
Ulisse *60*
Grădina de viori *61*
Un vis într-un vis *62*
Litanie *64*
Tărâm viu *65*
Podul care alege *66*
Peste macii de jertfa *67*

Despărţire imaginară *68*
Pe muntele de sare *69*
Numele tău *70*
Oră *71*
Zaruri *72*
îndoială *73*
Pe faţa ascunsă a lunii *74*
Printre gheizere de cuţite *75*
Umbra decapitată a singurătăţii *76*
Zodie *77*
Noaptea salamandrelor *78*
Clepsidra fără umbră *79*
Alge de fum *80*
Pe muntele cu măslini *81*
Transparen tă, flacăra din oglindă *82*
Soliloc pentru Don Quijote *83*
Ţărmul cu păsări ucise *84*
Umbra lui Manole *85*
Noapte de noapte *86*
Lorelei *87*
Eu nu exist *88*
Poemele serii *89*
Fluviul cu peceţi *90*
Amiază de octombrie *91*
Relief uman *92*
La marginea timpului *93*
Scrisori din singurătate *94*